

Takó je mogel umreti nedolžin otrok, kteriga je mati brez pametniga varha pustila. Pod germam je vidila puncika lepe višnjeve spomladanske cvetlice, gre jih tergat, stopi na gada, kteri ji je takó hitro življenje vzel.

Grozno sta žalostna oče in mati, ker sta takó po nesreči zgubila ljubeznjivo hčerko, pa nju žalost in jok še množijo nekteri bedasti, zabiti in nevedni sosedje, polni neumnih vér in praznih vraž, kér so jima pripovedovali, de človek od gada pičen, če v 24 urah umerje, ne more zveličan biti! Čuditi se je, de se v današnjih časih taka gerda vraža med ljudmi najde! To pride od tod, kér ljudje rajši in bolj terdno verjamejo jezičnim sleparjem in be-raškim cigankam, kakor učencem prave keršanske resnice.

Vsaka neumna vraža je strupen gad v keršanski véri.

Višnjagorski.

(Ženitva brez neveste). 2. dan tega mesca zjutrej bi imela poroka na V. med Gorico in Prebačino biti. Vse je že bilo zató pripravljeno in nar gorši Goriški godci so že bili za ta dan najeti, kteriga so se vsi veselili, le — nevesta ne, ktera je imela od staršev persiljena, v zakon stopiti. Pa kaj se zgodi? Pred poroko to noč jo potegneta nevesta in nje ljubi — pa ne namenjen zenin — proti Terstu. Drugi dan pridejo žlahtniki, prijatli in godci skupej, neveste pa nikjer ni bilo. Ni treba popisovati, kaka zmešnjava je bila; jez samó to le pristavim: táko zaderžanje odpeljaniga dekleta je malopridno; stariši pa nej si iz te prigodbe tudi nauk vzamejo, de ni prav, svojih otrok v zakon siliti; zakaj prisiljena reč ni nikjer dobra, nar manj pa v zakonu.

Anton Cvotrev.

Kratkočasnica.

Ko se neki gospod po daljni poti na oštarijsko dvoriše perpelje, mu njegov služabnik v strahu pové, de jima je po poti kernir (popotna skrinjica) iz vozá zginil. „Nič ne dé! — mu gospod odgovori — saj imam ključ od skrinjice per sebi.“

Rovtarski.

Zahvala in prošnja.

Častitimu gosp. Jerneju Medvedu, fajmostru podfare v doljni Loki na Kočevskim se prav lepó zahvalimo za slovenske imena zeliš in raznih družih reči, ktere so nam pred nekimi tedni poslali in ktere bodo prav dobro služile za namenjene rabo. De bi pač naš častitljivi prijatelj kmalo novo torbico slovenskih imen napolnili in jo nam hotli za občinsko rabo poslati! Imenovani gosp. fajmošter naberajo po deželi in pri prostih kmetih z velikim veseljem slovenske besede in želijo, de bi vsi domorodci, kterim je priložnost dana, tudi na to vižo slovenske imena zeliš, rokodelskega in kmetijskega orodja i. t. d. skup spravliali, in slovenšino in slovenski besednik množili. Za poskušnjo so nam gosp. fajmošter okoli 150 slovenskih, manj znanih besedi poslali; zraven tega pa tudi posamezne dele malna in pušk popisali, in obljubili drugo pot še kaj več taciga poslati. — Iz te hvale vredne nabere hočemo eno besedo v izgled dati, ktera bo gotovo vsim bravcam dopadla. Gosp. fajmošter takóle pišejo:

„Korún, Kartoffel, Erdapfel, Grundbirne: stara in čisto slovenska beseda namesti popačene besede krompir, ktera je očitno iz nemške besede Grund-

birn ponarejena. Beseda korún je prave slavyanske korenine in je bila pri vpeljanju tega ptujiga sadesa v fari sv. Mihela v Rovtah, Verhniške tehantije, sploh navadna; ali je še zdaj, tega pa nevé? Moja 85 let stara mati mi še zdaj pripovedujejo, de, ko so Logaščanke krompirja za seme v imenovano farno prosit prišle, jih nobeden človek razumel ni, kaj de hočejo, dokler je neki šivar (šnidar) Rovtarjem to besedo razložil in jim povedal, de korúna prosijo, korúna! Ali bi ne bilo prav, de bi Slovenci popačeno nemško besedo krompir opustili in se sploh čiste slovenske besede korún poslužili?“

Takó gosp. fajmošter sodijo, in tudi mi smo Njih misli. — Ravno takó se tudi čast. gospodu A. J. zahvalimo, ki so nam unidan tudi nekaj selišnih slovenskih besedi poslali, ki so jih v Celjski kresii nabrali in nam obljubili, kmalo še kaj več poslati. V „Novice“ sicer ne bomo tih imen zdaj djali, kér bo gosp. Fleišman vse od rodoljubnih Slovincov poslane in od njega v red spravljene imena zeliš v perloženim listu Novic berž ko bo mogoče naznanje dal. Pri ti priložnosti bo pa on imena vsih teh gospodov hvaležno oznanil, ki so to slovensko delo prijazno podpirali, in vestno čast dal temu, komur čast gré. — Kér se je tedaj začela — kakor gosp. A. J. pišejo — zopet neštevilna množica raznih zeliš in dreves iz zimskiga spanja vzdigovati in nas z žlahtnim duham čudo lepiga cvetja razveselovati, mi zopet svojo prošnjo ponovimo, de bi jeli Slovenci vsih krajev imena vsih zeliš in dreves pridno nabirati in jih nam k zgorej imenovani namembi v Ljubljano pošiljati. Slovenija jim bo za njih prizadevo hvalezna!

Vredništvo.

Prošnja zavoljo nove pratike 1846.

Veliko popravkov in novih oznanil somnjev na Slovenskim smo že prejeli — kar nam jih je še namenjenih, prosimo, de bi jih zadnji čas v prihodnjim mesecu Velkitravnu dobili; ljubo bi nam bilo, če bi nam jih tisti gospodje, ki bodo k velikmu zboru e. k. družbe 7. dan Velkitravna prišli, seboj prinesli.

Popravek.

V 15. listu na 3. strani v 9. verstí družiga reda odzdolej je brati „velikonočni teden“ namesto „velki teden.“

Vganjka.

Kam sliši en star konj?

Znajdba vganjke v poprešnjim listu je:

U r a.

Današnjemu listu je fhefti in dvajfeti dél vinoréje perloshen.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	19. Malittravna.		14. Malittravna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pfhenize domazhe ..	1	20	1	28
1 » » banafhke ..	1	21	1	26
1 » Turfhize	1	—	1	2
1 » Šorfhize	—	—	1	2
1 » Rèshi	1	—	1	4
1 » Jezhmena	—	51	—	51
1 » Profa	—	59	1	3
1 » Ajde	—	50	—	48
1 » Ovfa	—	36	—	36